Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 75. Quid sit notandum circa Missas ad altare privilegiatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

Visual Library

nu. 170. Quandonam autem in Miſſa, quæ non eſt de *Requiem* addi debeat oratio Fidelium, dixi num. 463.

516. *Q. 74. An licitum ſit pro vivo legere Miſſam de Requiem.* ℞. §. 1. Negant abſolutè *Laym. Caſtrop.* Garc. *Tamb. Diana* p. 5. t. 13. R. 2. p. 9. t. 2. R. 19. *Averſa* q. 11. ſ. 12. *Mendo* diſſ. 13. q. 8., quia cùm illa pro defunctis tantùm ſit inſtituta, non eſt immutandus hic ritus Eccleſiæ; imò tales Miſſæ non proſunt jam vivis, neque eorum effectus ſuſpendi poteſt uſque ad mortem illius, pro quo fiunt ergo malè leguntur. E contra *Nav. Fagund. Zerol.* Barb. *Lez. Hautinus* Gob. t. 3. n. 631. aliique apud *Averſam* ſuprà dicunt, licitum eſſe & pium, quod *Mendo* agnoſcit probabile, & fusè defendit *Raynaudus* in Heter. Tom. 15. p. 2. ſ. 3. pu. 3. à n. 32. quamvìs enim iſta ſint pro mortuis inſtituta, tamen ex natura ſua etiam proſunt, ſi offerantur pro vivis, imò plùs quàm ſi pro mortuis, quia his tantùm proſunt per vim ſatisfaciendi, vivis autem etiam per vim merendi & impetrandi. Utraque ſententia eſt probabilis, ſed prima ſenſui communi & praxi Eccleſiæ conformior: Multa tamen exempla pro ſecunda affert *Rayn.* ſuprà.

517. §. 2. Si poſterior ſentia practicetur, omitti debent orationes, in quibus ille, pro quo legitur, dicitur eſſe mortuus, id enim foret mendacium: niſi fortè verba per intentionem celebrantis referantur ad tempus, quo mortuus erit. Videri poteſt *Henao* de Sacrif. d. 17. pag. 379. & *Rayn.* n. 34.

518. *Q. 75. Quid ſit notandum circa Miſſas ad altare privilegiatum.* ℞. Seqq. §. 1. Quâ formâ concedatur illud privilegium, & quomodo ejus verba

ba ſint explicanda, videri poteſt *Gob.* in Exp. t. 3. à n. 639. & *Sylv.* p. 2. v. *Altare privil.* c. 2. Conceditur autem, ut per Miſſam & applicationem fructûs è theſauro Eccleſiæ anima, pro qua legitur, & liberetur è purgatorio: unde in hoc conſiſtit illud privilegium ſeu vis Sacrificii oblati, quòd per conceſſionem Papæ habeat ex theſauro Eccleſiæ annexam tantam ſatisfactionem, quæ pœnam ab anima luendam adæquet, vel ſola, vel conjuncta ſimul cum ſatisfactione proveniente à Sacrificio, adeo ut iſta Pontificis actio ſit actus juſtitiæ commutativæ talis, qualis inter Deum & creaturam datur. Et hæ ſatisfactiones adjunguntur ſacrificio, non per modum abſolutionis, cùm Pontifex non habeat juriſdictionem in animam purgantem, ſed per modum ſolutionis ſeu ſuffragii, quo non obſtante dicendum eſt, quòd Papa hìc utatur poteſtate clavium, quæ ſe extendit ad utrumque modum ſatisfaciendi, *Paſq.* q. 729.

§. 2. Quando Papa exprimit, debere eſſe Miſ- 519.
ſam de *Requiem*, ſi legatur alia, non obtinetur Indulgentia. Si tantùm requirat Miſſam, *Pelliz.* & *Sylv.* c. 1. putant poſſe eſſe Miſſam aliam, ſed *Quarti, Paſq.* q. 731. *Gob.* n. 650. ex declaratione Cardinalium dicunt, debere eſſe de *Requiem.*

§. 3. Si concedatur, ut liberetur anima etiam 520.
per aliam Miſſam, quàm de *Requiem*, addenda eſt collecta pro defuncto, exceptis feſtis primæ claſſis, *Gob.* num. 651. Eſtque probabilius non ſufficere commemorationem pro defuncto ſub ſolo *Memento*, quamvìs id putent *Nav. Bellarm. Garz. Caſtrop.* & alii apud *Gob.* 652.

§. 4. Privilegium altaris non cenſetur con- 521.
ceſſum niſi pro diebus deputatis, & quando per

 Rubri-

Rubricas licitum eſt celebrare de *Requiem*, *Alviſet* apud *Gob.* n. 654 ex declaratione Cardinalium. Quòd ſi Papa det privilegium lucrandi diebus alioqui prohibitis, putat *Sylvius* hoc ipſo poteſtatem dari, ut illis diebus legatur de *Requiem*; ſed oppoſitum conſtat ex dictis nu. 509. quia volunt per aliam Miſſam obtineri, quod obtineretur per Miſſam de *Requiem*.

522. § 5. Si in Brevi habeatur, ut quotidie ad tale altare legantur ſaltem ſeptem Miſſæ, *Sylv.* putat non obſtare, ſi per accidens bis aut ter tot Miſſæ non legantur, dummodo aliàs cenſeatur ſemper fieri, id enim intelligi debet moraliter, nam etiam die Jovis, Veneris & Sabbathi in ſeptimana ſancta non dicuntur tot Miſſæ.

523. §. 6. Si eccleſia, in qua eſt tale altare, deſtruatur, manente altari, perit privilegium, uti deciſum eſſe teſtantur *Dian. Gob.* n. 657.

524. §. 7. Effectum illum liberationis animæ non eſſe abſolutè infallibilem ſed tantùm ex benigna Dei acceptatione, docent *S. Bonav. Rich. Dur. Caj. Cord. Bon. Laym. Amic.* & alii multi cum *Paſq.* q. 729 & *Dicaſt.* t. 9. dub. 18. quia Deus, qui eſt ſupremus Judex, non tenetur nec promiſit ſe acceptaturum commutationem pœnæ debitæ. E contrà ſi impleantur conditiones requiſitæ, eſſe infallibilem tenent *S. Tho. Ledeſm. Sot. Valent. Con. Leſſ. Fill. Caſtrop. Dian. Gran. Lug. Tann. Mendo* d. 13. n. 96. *Arr.* d. 15 ſ. 1. optimè *Suar.* d. 79. ſ. 10. ubi oſtendit *S. Auguſt. Chryſoſt.* & *Cyrill.* idem ſentire *Bellarm* L. 1. de Indulgentiis c. 14. neutram ſententiam audet reprobare vocatque priorem valde rationabilem, poſteriorem valde piam. Rationes utrimque ſunt

diſcutiunt *Mendo* ſuprà & *Gob.* à n. 658. & iterum de Indulgentiis à n. 483.

§. 8. Quando in Bulla conceſſionis habetur dari privilegium, v. g. ad ſeptennium, hoc ſeptennium videtur incipere non à die gratiæ conceſſæ Romæ, ſed à die publicationis factæ, quia Papa vult uſum illius eſſe pro ſeptennio, uſus autem non eſt ante approbationẽ Epiſcopi & publicationem utì habetur in *Trid.* ſeſſ. 21. c. 9. De Reform. Ita ſenſerunt hactenus Auctores, ſed emanavit 525.

Decretum hoc S. Congregationis Indulgentiis & S. Reliquiis præpoſitæ.

Diſcuſſo dubio in S. Congreg. Indulgentiis & S. Reliquiis præpoſita: An attentis verbis, quæ in Brevibus Indulgentiarum apponi ſolent, *Præſentibus ad ſeptennium tantùm valituris*, ſeptennii initium à die publicationis Brevis deſumendum ſit. Eadem S. Congreg. die 18. Maji 1711. declaravit, non à die publicationis ſed à die datæ Brevis ſeptennii tempus incipere. Et factâ relatione SS. Domino noſtro per me infraſcriptum Secretarium die 20. ejuſdem menſis, Sanctitas ſua Congregationis ſententiam approbavit.

I. M. Card. Gabriellius Præf. Raphael Coſmus de Hieronymis Secret. Romæ typis Cameræ Apoſtolicæ 1711.

§. 9. Probabile eſt privilegium altaris pro liberanda anima adhuc vigere pro Societate JESU, ſi ex conceſſione Generalis applicetur locis & perſonis per Provinciales deſignandis, nam Societas habuit privilegium illud, utì conſtat tum ex illis, quæ habet *Gob.* num. 651. 656. tum ex Reſponſis Romanis V. *Altare*, ubi dici- 526.

tur , illud altare eſſe privilegiatum quod Provincialis Denominaverit , ita ut etiam externi Sacerdotes in eo celebrantes poſſint liberare animam. Deinde additur Sacerdotes de Societate, quibus privilegium fuerit applicatum, poſſe liberare animam in quocunque altari legant Miſſam, & quamvìs non de *Requiem*, dummodo addant collectam pro defunctis , hoc autem privilegium fuit perpetuum , nec videtur eſſe revocatum, ergo.

Dices 1. privilegia vivæ vocis, quale hoc fuit, revocata ſunt per *Greg.* XV. & *Urb.* VIII. R. Quamvìs L. 1. à n. 850. dixerim, revocata eſſe, & ibi n. 861. idem inſinuaverim etiam de privilegiis quæ concernebant Indulgentias, tamen valde probabile manet hæc ultima privilegia non eſſe revocata, præſertim quoad Indulgentias pro ſolis defunctis , quale eſt hoc privilegium, nam nulla privilegia vivæ vocis concernentia Indulgentias eſſe per dictos pontifices revocata docent abſolutè *Eſcob. Pelliz. Bordon. Peyrin*, ac probabile agnoſcunt *Lez.* & *Gob.* tenueruntque velut probabilius Reviſores Romani in reſolutione data ad hanc provinciam 12. Sept. 1694. quorum ratio fuit 1. quia Cardin. *Lugo* teſtatus eſt ex relatione multorum fide dignorum *Urb. VIII.* poſt revocationem ultimam à ſe factam declaràſſe non fuiſſe ſuam intentionem revocare Indulgentias vivæ vocis oraculo datas. 2. Quia in revocatione non fit expreſſa mentio de Indulgentiis , quæ cùm ſint maximum privilegium , ſicuti non cenſentur conceſſæ nomine aliarum gratiarum , ita nec cenſeri debent ſublatæ per generalia nomina, niſi de illis expreſſa fiat mentio. 3. Quia Indul-

gentiæ

gentiæ nulli præjudicant, neque earũ uſus vergit in detrimentum eccleſiaſticæ diſciplinæ, cujus obſervatio fuit finis & ſcopus Pontificum, uti exprimitur in Bullis revocatoriis.

Dices 2. In præfatione novi compendii privil. Societatis dicitur, *porrò nullis aliis gratiis & privilegiis quacunque etiam communicatione Societati noſtræ illa competant, quæ in hoc compendio comprehenſa non ſint, uti nunquam licebit*: hoc autem privilegium non comprehenditur in novo compendio; ergo. ℞. Non licebit uti, niſi ſpecialiter communicetur à Generali, nam ſtatim adduntur hæc verba *ſi tamen illorum uſus* (id eſt aliorum privilegiorum, quæ hoc compendio comprehenſa non ſunt) *alicubi neceſſarius fuerit, is à Præpoſito Generali impetrandus erit*: hoc autem privilegium à Generali imperrant & nobis communicant Provinciales ergo.

Q. 76. *Quid ſpecialiter notandum ſit circa Miſ-* 527.
ſas in feſto Nativitatis Chriſti. ℞. Seqq. §. 1. Tres Miſſæ hac die permittuntur in honorem triplicis Nativitatis Domini, æternæ ex Patre, temporalis ex matre, ſpiritualis in anima juſti. Notant autem *Bon. Barb. Gav. Lohn. Leand.* num. 447. nequidem Parochum in Natali Domini teneri ad tres Miſſas, quia eſt tantum permiſſio, & privilegium legendi plures, rectè tamen monent *Gob.* & *Sporer* n. 456. Parochum debere obſervare morem ſuo loco receptum. Addunt *Suar. Gav. Averſa. Leand.* has omnes Miſſas legi poſſe ante auroram: item qui unicam vult legere, poſſe quamcunque: ſuadent tamen *Arnaud.* & *Lohn.*, ut legat tertiam, quia oratio illius concordat cum officio; alii ſuadent, ut accipiat accommodatam tempori, quo legit, nempe ſi le-